

stiller til Forslagsstillerne, om de ikke ud fra dette Synspunkt kan tage Ændringsforslaget tilbage. Derved vilde man ogsaa skabe Mulighed for at fortsætte Overvejelserne med Hensyn til Krav og Ønsker, der er kommet frem fra Erhvervenes Side under den vanskelige Situation, man nu er inde i.

Med Hensyn til det andet Ændringsforslag — der foreligger altsaa nu kun eet Ændringsforslag vedrørende dette Punkt — fraraader jeg, i Overensstemmelse med min Udtalelse ved Sagens første Behandling og i Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Behandlingen af den Sag, vi behandlede i Gaar, at stemme for dette. Jeg vil her rette det direkte Spørgsmaal til det konservative Folkeparti: om de virkelig er villige til at tage Konsekvenserne af det Ændringsforslag, de her stiller; thi jeg ser ikke ret, hvorledes et Parti kan ønske en saadan Beføjelse for en Kommune, uden at man samtidig maa give den samme Beføjelse til alle Landets Kommuner. Vel kan der her være Tale om nogen Gradation efter Levevilkaarene; men jeg ser f. Eks. ikke, hvorledes det konservative Folkeparti, hvis andre Kommuner i Landet ønsker at have Lov til et Børnefradrag paa 400 Kr. — for at nævne et Tal —, med dette Ændringsforslag in mente vil kunne modsætte sig et saadant Forslag. Lad mig eksempelvis nævne en By som Aakirkeby. Hvis en Mand derovre med 5 Børn skulde sættes i Skat, vil han, hvis jeg holder mig til de 400 Kr., faa et Børnefradrag paa 2 000 Kr. Det frie Skøn drejer sig om et Beløb paa 1 300 Kr., og altsaa vil reelt Konsekvensen af de Konservatives Forslag blive det, at en Kommune kan lægge sin Skatteligning saaledes, at en Mand med en Aarsindtægt af 3 300 Kr. og 5 Børn vil kunne slippe med en Skat af 2 Kr.! Jeg skal erindre om den Stilling, det konservative Folkeparti indtog, da vi for 2 Aar siden behandlede disse Spørgsmaal, og da det nuværende Medlem af det andet høje Ting Hr. Frøkjær var Ordfører for Partiet, hvor forsigtige de den Gang var i dette Ting, og hvor overmaade forsigtige de var i det andet Ting, idet de end ikke, da man var gaaet til en væsentlig Begrænsning af Spillerummet for Kommunalbestyrelserne, kunde stemme for Forslaget. Det konservative Folkeparti turde for 2 Aar siden ikke give de kommunale Myndigheder en saadan Frihed, at de f. Eks. turde forhøje den Nedsættelse, Kommunalbestyrelserne maatte give, fra 65 til 70 pCt. Men nu kommer man her med et Forslag, med Hensyn til hvilket jeg tør hævde, at Kon-

sekvensen er den, at man lige saa godt hele Landet over fuldkommen kunde slette Grænserne for Kommunernes Bevægelsesfrihed med Hensyn til Skatteansættelse.

Jeg skal naturligvis ikke saa meget bebrejde det radikale Parti, at de stiller det Forslag, de her stiller; jeg gaar ud fra, at det er et Udslag af Nærings Sorg, at man har fundet Anledning til at faa dette Spørgsmaal frem her. Men jeg føjer til, at jeg selvfølgelig gaar ud fra, at Socialdemokratiet i Overensstemmelse med deres Stilling i Børgerrepræsentationen vil gaa imod det Ændringsforslag, der her er stillet. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne tilraade at stemme mod begge de stillede Ændringsforslag.

Fr. Andersen: Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det af det ærede Medlem Hr. Sven til § 1 stillede Ændringsforslag, idet jeg i Henhold til Udtalelser af det ærede Medlem ved første Behandling gaar ud fra, at det ærede Medlem har stillet dette Ændringsforslag paa det konservative Folkepartis Vegne og ikke personlig. — Det ærede Medlem henviste til sine Udtalelser ved første Behandling, hvor det ærede Medlem saa stærkt fremhævede, at de ude i Frederiksberg Kommunalbestyrelse havde Raad til at give det Børnefradrag paa 500 Kr., hvorom der her er Tale, hvorimod det ærede Medlem jo nok kunde mene, at vi i Københavns Kommune ikke havde Raad dertil. Det ærede Medlem kunde ganske vist selv og burde naturlig selv have angivet, hvorfor Frederiksberg Kommunalbestyrelse sidder saa godt i det, som den mener, den gør. Grunden dertil er vel nærmest, at Frederiksberg Kommunalbestyrelses Flertal ikke har opfyldt den Pligt, den havde overfor Befolkningen paa Frederiksberg. Den stiller sig, synes jeg, paa samme Maade som en Privatmand, der gaar omkring og roser sig af, at han er velstillet og har det saa godt — derved skaber han sig jo ogsaa Kredit —, men det viser sig, at han rundt omkring ikke har opfyldt sine Forpligtelser.

Jeg tror ikke, Frederiksberg Kommunalbestyrelses Flertal har opfyldt sine Forpligtelser overfor den arbejdende og mindrebemidlede Befolkning paa Frederiksberg, og det synes jeg, at det ærede Medlem Hr. Sven skulde have taget i Betragtning. Paa Frederiksberg, som er en Kommune, der ligger helt omgivet af Københavns Kommune, har de ikke taget Spørgsmaalet om Bolignøden saa alvorligt, som jeg synes, de burde have gjort. Frederiksberg Kom-